

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 62. Fœdus inter Innocentium Papam & Venetos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

§. LXI.

*Auxilia contra Turcas Poloniæ Regi
a Pontifice promissa.*

Efflagitabat hoc anno Casimirus Polo- Raynald. 10.
niæ Rex opem ab Innocentio Papa
adversus Turcas, qui Lithuania & Rus-
siam infestis excursionibus foede vasta-
bant. Justis precibus flexus Papa sub-
sidia promisit, dataque epistola omnes
vicinas Nationes, Polonus, Porussos, Li-
vones, Germanos & Bohemos, promissa
noxarum venia, atque æternæ salutis
spe, hortatus est, ut sacram militiam pro-
fessi Casimirum Regem pro tuenda Chri-
stiana religione in hac sacra expeditione
sequerentur, eos vero, qui, præfato Rege
in bello contra Turcas existente, indu-
cias cum Polonia indictas violare, aut
Pontificis mandatum infringere attenta-
verint, excommunicatos declaravit.

§. LXII.

*Fædus inter Innocentium Papam, &
Venetos.*

Summus Pontifex, ut validiora Casimi- Naucler.
ro Regi auxilia subministrari possent, chron. gener.
ad redintegrandam in Italia pacem inde- 50.
fessum studium adhibebat. Evidem Raph. Vo-
concordia nuper cum Ferdinando Nea- lat. lib. 4.
polis

Sæcul. XV. polis Rege sancta parum stabilis erat,
A C. 1487. ut supra memoravimus: optatior tamen

Pontificis voto arrisit successus, dum hoc
anno in Mense Februario cum Venetis
ad viginti quinque annos solemne foedus
percussit. Impliciti tum erant bello
cum Sigismundo Archiduce Austriae,
jamque inter eos commissum erat præ-
lrium, in quo Fridericus Sanseverinas ad
flumen Athesim in Venetorum ditione,
facta Tridentinorum eruptione cœsus oc-
cubuit. Pontifex igitur sedandi ejusmo-
di belli cupidus, Travisinum Episcopum
legatum designavit, qui juncta Oratoris
a Friderico Imperatore missi opera bel-
lantes Principes conciliabat, prospero fa-
nue eventu; quippe mense adhuc Novem-
bri pax utrinque firmata est. Unde
ad efficaciora Bajazethis progressibus ob-
sistendi media expeditior Innocentio via
aperiebatur, suam quoque junxit operam
Fridericus, qui Norimbergæ Principum
Electorum comitia cogebat, in quibus
de unione & pace Principum Christiano-
rum componenda, & de bello adver-
sus Turcas suscipiendo ageretur. Pon-
tifex etiam Friderico Imperatori, cum ad
coercendos Infidelium ausus promptissi-
mum exhiberet animum, indulxit, ut be-
neficiorum decimas pro erogandis in
rem militarem sumptibus Clero suo im-
ponere posset. Verum Imperator exi-
tiali

Surita An-
nat. lib. 20.
c. 79.

tiali bello adversus Hungaros implicitus, Sæcul. XV.
 omni studio nitebatur, ut Austria sibi A.C. 1487.
 a Mattheia Rege eruptam recuperaret,
 unde Pontificis voto potius pia voluntate,
 quam effectu respondere poterat; ex
 quo non parum augebatur timor, ne Ba-
 jazethes totam Siciliam sibi subjiceret.

§. LXIII.

Pontificis timor de Turcarum conatibus.

Sub idem tempus Bucolinus perditissimus homo Auximum Marchiæ ann. 1487. conitanæ urbem occupabat, quam ut si. 6. bi asseleret, cum Turcis societatem initiat. Ea res summo Pontifici maximum incusit terrorem; unde datis ad Magnum Rhodiorum Magistrum literis, nec non exposita periculi caussa rogavit, ut & ipse ad conciliandos Europæ Principes suum quoque studium impenderet, ut tandem Turcæ junctis Christianorum viribus opprimi possent. Nec sane inanis erat Papæ metus; quippe Bucolinus auxilia a Turcis satis valida præstolabatur; spondebat enim Bajazethi se unius semestris fluxu universam Marchiam Anconitanam Othomannico subacturum imperio, si Turcarum decem millia ei mitterentur, ex qua dein Provincia facile ad reliquam Italæ partem in Bajazethis